

Виховання студентів у виЗ

О.М. РАДІОНОВА

Харківська національна академія міського господарства

Сучасна економіка і соціокультурне становище в Україні змінює уявлення щодо цілей і функцій виховання сучасної молоді. Від вищої освіти сьогодні вимагається якісна підготовка висококваліфікованих фахівців – компетентних, відповідальних, готових до соціальної і професійної мобільності.

Проблеми виховання студентської молоді розглядаються на різних рівнях: державному, регіональному, муніципальному. У нормативних документах визначені основні цілі і задачі виховання, сформульовані принципи побудови якісно нового змісту організації виховного процесу у ВНЗ. Виховання як спеціально організована діяльність є, з одного боку, умовою, а з іншого – засобом удосконалення якості підготовки студентів.

Головним фактором виховання виступає освіта, яка повинна ґрунтуватися на певних правилах, одним з яких виступає принцип оновлення. В основі оновлення освіти лежать нові принципи органічного поєднання навчання і науково-дослідної роботи у ВНЗ. Адже посилення пошукової, творчої діяльності викладачів і студентів сприяє постійному оновленню освіти, що надає можливість адаптуватися до останніх досягнень науки, а також включенню студентів до самостійної професійно-орієнтованої діяльності в рамках розробки індивідуального проекту.

Принцип оновлення освіти вимагає впровадження гнучкої взаємодії теоретичних, прикладних та практичних аспектів навчання. Особливо важливим для студентів є тісний зв'язок навчання з життям і в практичних, і в загальних аспектах. Активізація такого навчання повинна сприяти розвитку вміння застосовувати загальні знання до конкретної життєвої ситуації, встановлюючи для цього необхідні міждисциплінарні зв'язки. В таких умовах повинні бути визначені нові педагогічні підходи, які мають включати:

- самостійність і аналітичність мислення студентів;
- активну участь студентів у процесі навчання, а не пасивне сприйняття інформації;
- представлення концепцій знань у різноманітних формах;
- можливість прикладного використання знань у реальних умовах (консультації з потенційними роботодавцями, проходження практики);

- акцент на вивченні та розумінні, а не запам'ятовування наукової інформації;
- міждисциплінарність у підготовці;
- постійне опанування, використання і розробку викладачами нових педагогічних прийомів;
- відмова від «конвеєрного» підходу;
- вміння знаходити необхідні дані, оперувати ними і розвивати аналітичні можливості;
- систему стимулювання кращих педагогів.

Таким чином, в сучасних умовах перед освітою поставлено головне завдання – виховання нового покоління спеціалістів з вищою професійною освітою, які володіють високою культурою, інтелігентністю, соціальною активністю, і задовольняють потреби сучасного і майбутнього розвитку України.